

Народен ПОДЕМ

Коларовград
19 август
1950 год.

РЕДАКТИРА
КОМИТЕТ

Орган на Окръжния комитет на Отечествения фронт

Брой 33
Год. II
Цена 5 лв.

НУЖНИ СА ОЩЕ УСИЛИЯ ЗА ОКОНЧАТЕЛНО ОСИГУРЯВАНЕ ХЛЯБА НА НАРОДА

ДА СЪХРАНИМ И ОПАЗИМ ХРАНИТЕ в държавните складове

След събирането на храните в държавните складове първата и най-важна задача е тяхното опазване от разпиляване и повреждане. Поради недостатъчните складове и късия срок в който трябва да се отчетат доставките на храни, наложи се част от тях да са складирали и в неподходящи складове.

Приетите храни са действително сухи и в някои пунктове е настъпило усукване, че няма опасност от повреда. Такова усукване е вредно, защото колкото и да е суха храната в нея има не малко нездравословни елементи които могат да предизвикат повреда, още повече, че прахът плътно запълва празнините между зърната и не позволява на храната правилно да диша и се проветрява. Никакво самоуспокояване и позоваване на „дългия опит“, че по това време не може да се затопли храната, не са оправдани за момента като се има предвид, че никоя година не са напластвали така набелено храните.

С особено голяма грижа и внимание трябва да се отнесат органите, на които са поверени храните за тяхното запазване в добро състояние. Най-малко два пъти седмично трябва да се провежда състоянието на храните чрез сондиране, като там където се забележи влошаване състоянието да се вземат съответни мерки — лопатиране, когато храната е слабо затоплена, превяване с веялка, когато храната не може да бъде оздравена чрез лопатиране и др. манипулации, каквито се налагат според случая. За целта на всички пунктове са изпратени бризанти, които да се използват за превяване и сушене на храните.

Големи вреди нанасят чрез изяждане и разпиляване птиците, които влизат през вентилаторните отвори на складовете. Да се направи всичко възможно, щото на тези отвори да бъдат поставени мрежи за да не се позволи влизането на птици. Не помалки пакости нанасят мишките и плъховете, които са се развъдили в голямо количество по складовете. Борбата срещу тях е трудна, но тя трябва да се води непрекъснато.

ОТКРИВАЙТЕ И РАЗОБЛИЧАВАЙТЕ КУЛАЦИТЕ!

КЮЛЕВЧА, Коларовградско. Изпълнението на държавните доставки до 15 т. м. беше само 70%, което се дължи на упоритата съпротива на кулаците елементи. Слабата разяснителна работа и бдителност дават възможност да се укриват храните от кулаците. След взетите мерки от страна на Партията и селската, при направената проверка се установи, че кулакт Желю Братков Димитров, председател на местната отечественофронтиска организация и земеделска дружба, притежател на 150 декари земя, е укривал в дома си 80 крини жито, 24 крини ечемик, 300 кгр. захар. Намемено е също и оръжие: 2 пистолета и пушка. В стаята му портрет на царското семейство, а в консервни кутии — пари. Същият е разобличен и предаден на прокуратура.

Около пещта на казана за ракия на народния враг Дяко Енчев са намерени 30 крини жито, 30 крини царевича, 100 кгр. фабричен сапун, 300 кгр. захар и 200 м. платове.

За начина за оздравяване на храните и водене борба с вредителите по тях да се иска помощта на агрономите по растителна защита, които на място да дадат указания за водене на борбата.

За появата на опасност от повреда да се сигнализира своевременно за да се вземат мерки било за оздравяване на храната, било за придвижването ѝ към мелница за смилане.

Партийните организации и Народните съвети по места ще трябва да контролират как държателите на храните се грижат за опазването им и вземат ли своевременно мерки за предпазване от повреда.

Наред с запазването на храните в добро състояние сериозно внимание трябва да се обърне и на охраната на складовете. Бдителността в това отношение не е на необходимата висота. Охраната на складовете през деня да не се използва за никаква работа, за да може през нощта да бодърствува. Някъде има назначени неподходящи хора за охрана на складовете — стари или пък хора, които не си дават сметка за важността от доброто охраняване. Незабавно трябва да се прегледат и проучат хората назначени за охрана и ония от тях, които са неподходящи и не изпълняват добросъвестно възложената им задача да се освободят.

Не навсякъде и в достатъчен размер са взети противопожарни мерки, което свидетелства за недооценяване на противопожарната защита.

Верно е, че не навсякъде може да се осигури пожарогасители или помпа ведро, поради това, че са в ограничено количество, но елементарните и най-необходимите противопожарни съоръжения като кирки, лопати, брадви и бурета или бълчи за вода могат да се набавят и то в най-скоро време.

Дълг на всеки честен българин е да бди за опазването на складовете от вредители и злосторници и за запазване в добро състояние събраните с толкова много труд храни, за да можем да осигурим достатъчно хляб за нашия народ.

В кулака Ради Йорданов Жеков, законани в обора на специално приготвено място са намерени 1500 кгр. жито. Вече трета година Р. Йорданов не е предал нито грам на държавата.

Установено е, че над 20 души са укривали в плевните си от 30 до 60 крини жито, резултат на вражеска агитация.

На 16 т. м. се състоя голямо общоселско събрание в присъствието на др. м-р Ради Найденов и др. Илия Игнатов — първи секретар на Окръжния комитет на БКП — Коларовград, на което бяха разяснени кулаците и взети решителни мерки за изпълнението на държавните доставки.

След събирането държавните доставки са изпълнени 87%. Честните земеделски стопани, след като открито видяха лицето на врага, започнаха да изнасят определеното им количество, но трябва им повече смелост за разобличаване на народните врагове.

Т. ЗАЛЪВ

ТЕ ИЗПЪЛНИХА СВОЯ ДЪЛГ КЪМ РОДИНАТА! изпълнили сто на сто държавните доставки

ПОПОВСКА ОКОЛИЯ Т К З С

Село ЛОМЦИ — с председател на стопанството Тодор П. Цонев, партиен секретар Димитър Пенев.

Село ЛЮБЛЕН — с председател на стопанството Иван Цонев, партиен секретар Цоню Малчев.

Село МАРЧИНО — с председател на стопанството Димо Грозев, партиен секретар Христо К. Стоянов.

Село МЕДОВИНА — с председател на стопанството Атанас Недялков, партиен секретар Тодор Йорданов.

Село ОСИКОВО — с председател на стопанството Байчо Райков, партиен секретар Стоян Недялков.

Село ОПАКА — с председател на стопанството Руси Бобев, партиен секретар Петър П. Марчев.

Село ПАЛАМАРЦА — с председател на стопанството Вичо Кънев, партиен секретар Стоян Добрев.

Село СЕЯЧИ — с председател на стопанството Илия Василев, партиен секретар Цвятко Марков.

Село САДИНА — с председател на стопанството Меню Маринов, партиен секретар Руси Ст. Бърнев.

Град ПОПОВО — с председател на стопанството Пенчо Стойков, партиен секретар Йорданка Колева.

ОМУРТАГСКА ОКОЛИЯ Т К З С

Село АНТОНОВО — с председател на стопанството Петър Георгиев, партиен секретар Мирчо Ефтимов.

Село БОСВЕЦИ — с председател на стопанството Ангел Иванов, партиен секретар Стефан Петров.

Село БОЖИЦА — с председател на стопанството Димитър Цветков, партиен секретар Симеон Величков.

Село БЕЛОМОРИЦА — с председател на стопанството Петър Мечков, партиен секретар Христо Колев.

Село КАМБУРОВО — с председател на стопанството Койчо Савов, партиен секретар Станко Кънчев.

Село РОСИЦА — с председател на стопанството Илия Велинов, партиен секретар Стойчо Тасев.

Село ИЗВОРОВО — с председател на стопанството Иван Драганов, партиен секретар Сава Стоянов.

Град ОМУРТАГ — с председател на стопанството Геро Димитров, партиен секретар Михаил Ненов.

Село УГЛЕДНО — с председател на стопанството Васил Костадинов, партиен секретар Бончо Димитров.

Село ПИРИНЕЦ — с председател на стопанството Лазар Георгиев, партиен секретар Никола Лазаров.

Село КИТИНО — с председател на стопанството Димо Благоев, партиен секретар Найденов.

КОЛАРОВГРАДСКА ОКОЛИЯ села

Село АЛЕКСАНДРОВО — с пълномощник на селската Христина Христова, партиен секретар Марин Стефанов.

Село БЛАГОВО — с пълномощник на селската Златко Златев, партиен секретар Куни Радусев.

Село КЪЛНОВО — с пълномощник на селската Иван Байрамов, партиен секретар Атанас Иванов.

Село ЖЕЛЪД — с партиен секретар Иван Атанасов.

Село ВЕХТОВО — с пълномощник на селската Димитър Георгиев, партиен секретар Иван Николов.

Село КОСТЕНА РЕКА — с пълномощник на селската Миню Марков, партиен секретар Васил Иванов.

Село ДЪЛЖКО — с пълномощник на селската Хакъ Ахмедов, заместник партиен секретар Исмаил Бекиров.

Село НОВОСЕЛ — с председател на селската Марин Христова, партиен секретар Съби Зенов.

Село КАЛИНО — с пълномощник на селската Кадир Хамидов, партиен секретар Ефраим Османов.

Село ХАСОВО — с пълномощник на селската Сали Мехмедов, партиен секретар Исфук Шабанов.

Село ДЪЛЖКО — с пълномощник на селската Хакъ Ахмедов, заместник партиен секретар Исмаил Бекиров.

Село НОВОСЕЛ — с председател на селската Марин Христова, партиен секретар Съби Зенов.

Село КАЛИНО — с пълномощник на селската Кадир Хамидов, партиен секретар Ефраим Османов.

Село ХАСОВО — с пълномощник на селската Сали Мехмедов, партиен секретар Исфук Шабанов.

Нужно е с неотслабваща енергия да се води борбата за сломяване

докрай съпротивата на кулаците и още по-широко да се води разяснителната работа сред трудещите се селяни, като в нея се включат издължилите се безпартийни стопани, доказали на дело своя патриотизъм.

Осигуряването хляба на народа, това сега — както казва другарят Вълко Червенков — означава осигуряване успех в борбата за мир, успех в борбата за изграждане на социализма в нашата страна.

Ходът на кампанията по предаването на държавните доставки в Коларовградски окръг към 17 август включително

Околия	Омуртаг	Преслав	Коларовград	Новипазар	Търговище	Попово
Про- центи	92	87	86.6	82.9	80	78.5

Да 17 т. м. общо планът за окръга е изпълнен 83.6 на сто. До като на 11 т. м.

ОМУРТАГСКА ОКОЛИЯ

беше на второ място в окръга, то през периода до 17 т. м. изпълнението на държавните доставки първа в окръга.

ПРЕСЛАВСКА ОКОЛИЯ

която беше на първо място изостана и зае второ място в окръга. Всички ТКЗС изпълниха 100 на сто доставките си. Тук няма села под 80 на сто изпълнение на плана. Изостава само гр. Преслав с 72 на сто. КОЛАРОВГРАДСКА ОКОЛИЯ която от няколко седмици е на трето място в окръга продължава да върви все така. Всички ТКЗС с изключение на Градище, което има да изпълнява известни количества фий изпълниха изпълнаха сто на сто доставките си. От всички 82 села в околията сто на сто са приключили само 27 села. Постъпленията в последно време са намалели значително, като на 16 т. м. са стигнали едва 1.8 на сто от общия процент.

В НОВОПАЗАРСКА ОКОЛИЯ

до 16 т. м. приключиха сто на сто 3 села Стан, Избул, Сечице и 8 ТКЗС. Сериозно изостава ТКЗС в селата Марково — 77 на сто, Каспичан — 48 на

сто, Лиси връх — 76 на сто, Писарево — 50 на сто и др. Изостава и селата Н. Козлево — 61 на сто, Ц. Гинчево — 60 на сто, Могила — 68 на сто. Всички останали села са над 70 на сто изпълнение на плана. За осигуряване на 100 процентното изпълнение на доставките в околията бюро на ОК изпрати освободилите се пълномощници от приключилите села от околията в изоставащите села за ускоряване отчитането на доставките.

ТЪРГОВИЩЕНСКА ОКОЛИЯ

продължава да изостава в предаването на държавните доставки. Тук все още няма села, които да са приключили 100% наред с изоставащите села има и ТКЗС, които сериозно изостава, Така ТКЗС с. Давидово е изпълнило 34%, Бряг — 67%, Вълбел — 27% и др. Необходимо е ОК да помисли сериозно върху този въпрос и открие причините за изоставането на околията.

На последно място в окръга е ПОПОВСКА ОКОЛИЯ. Всички ТКЗС с изключение на това в с. Априлово са приключили 100 на сто.

Необходимо е да се напрегнат последни усилия от страна на партийните и отечественофронтски организации, да се вземат още по-сериозни мерки срещу неиздължилите се кулаци, за да се гарантира сто процентното изпълнение на плана за държавните доставки в окръга.

ВРАЖЕСКИТЕ ЕЛЕМЕНТИ В ПАЛАМАРЦА РАЗКРИТИ И РАЗОБЛИЧЕНИ

ПАЛАМАРЦА. Поповско. Кръсто Ст. Симеонов е отвлечен враг на ТКЗС. Държавни доставки има да отчита 1337 кгр. и заявява, че не може да се отчете. В дома му е направена проверка и са намерени: в редосеялката 2 крини скрито жито, в плевнята при слагата 36 крини ечемик, един човал жито сложен на кравата вместо възглавница 1 човал жито скрит в парцали, една харания пълна, скрита зад пещта, 10 крини ечемик под кравата и 10 крини боб, насапан под розгките. Всичко намерено в дома му възлиза на 1500 кгр.

За украшение в дома си той елемент държи още лика на цар Борис.

За извършеното престъпление Кръсто Симеонов се глобява от селската с 5,000 лева, всичко намерено е конфискувано и самия той е предаден на прокуратура.

ДОБРИ ХР. ТУЛУМОВ също е неотчетен с държавните

доставки. В курника си той е скрил един човал жито, добре замаскирано. Прави се на светица, че не знаел, че уж жена му сама е извършила това. Истината е тази, че той до сега не се е отчитал на държавата и все е минавал на сухо. Всички намерени храни в дома на Тулумов са конфискувани като същия е глобен с 5,000 лева и предаден на прокуратура.

ДОЧО РУСЕВ УЗУНОВ в дома си е укривал два човала жито, два човала брашно, и един човал боб и ечемик.

Освен това комисията е намерила една голяма връзка банкноти — около 200,000 лева и едно гърне, скрито в бурени-те в градината пълно с монети от по 5 и 100 лева — всичко 25550 лева. За извършеното престъпление Узун е предаден на прокуратура.

Направено е публично събрание и тия вражески елементи са разобличени пред населението.

Подготовката на националната конференция на привържениците на мира в Коларовградски окръг свиканите околийски съвещания

В Попово, Търговище, Коларовград и Преслав се състояха добре посетени околийски съвещания на комитетите за защита на мира. На съвещанията присъстваха в Попово и Коларовград др. Ст. Станчев, председател на Окръжния комитет за защита на мира, а в Преслав др. свещ. Методи Милчев.

Съвещанията приеха плановете, които предвиждат устройването на тържествени събрания за избор на делегати за околийските конференции, а така съ-

що и устройването на блокови съвещания и митинги с манифестации на мира.

Комитетът и организациите на Отечествения фронт, ДСНМ БНЖС, СБПФ и особено ОРПС се включват активно в подготовката на околийските и национална конференция.

Бяха приети телеграми против империалистическата агресия в Корея, до Националния комитет на привържениците на мира.

Да разгърнем още по-широко съревнованието за бляскава среща на 9 септември и националната конференция на привържениците на мира!

„Който не иска да бъде наковалня — трябва да бъде чук“

РАБОТНИЦИТЕ ОТ ПЕЧАТНИЦА „ГЕОРГИ ДИМИТРОВ“ В ДЕВЕТОСЕПТЕМВРИЙСКО СЪРЕВНОВАНИЕ

Преди още да пристъпим прага на стаята на другаря директор Сероп Шаджиян, посрещна ни набит човек със светнало лице и засмени черни очи. Спретнатият жив вървеж с отмерени бавни крачки, изразяват някаква особена гордост и собствена увереност.

Влизаме. Скромно обзаведен, но с пристъща женска упоритост почистен кабинет. Дружелюбно поканени сядаме.

С гордост разправя другарят директор:

— Нашето предприятие е голямо. Работата е много, но работниците умеят да се справят. Миналата година бяхме първенци в града. Планът за последното тримесечие е изпълнен 123,93%. Интересувате се да узнаете, как успяваме да се справяме със задачите. Първо необходимо условие за това е осигуряването на постоянна помощ от Партията. Работата ни, съгласувана с трите комитета — Партия, ОРПС и ДСНМ е много по-лесно изпълнима. Освен това, наш постоянен метод е съревнованието. Сключените индивидуални и колективни договори спомогат за преизпълнението на плана. За празника на свободата — 9 септември се готвим трескаво. Ще увеличим производството и ще намалим себестойността, борейки се за високо качество. На всяка цена трябва да спечелим съревнованието.

Печатницата е гордост на града.

Преди около петдесет години бившият собственик на едно от предприятията, книгоиздателят Спас Попов е започнал само с една машина, а днес предприятието има над 35 книговезни и печатни машини. Ставали повече работниците, работата се увеличава, но условията били лоши. Работниците получавали малки заплати, далеч недостатъчни за задоволяване на ежедневните нужди. „Добрите дни са занаят“, успокоявал новият работодател — Величко Спасов. (Добри дни дойдоха, но не за него). Мислил ли е той, че големите постройки, които някога е строил с работническа



Началника на наборното отделение др. Атанас Радев, словослагателя Нено Иванов и отговорника на бригадата „В Коларов“ др. Петър Тонев набират материали за в. „Народен подем“

кръв, за „добрите дни“ ще бъдат сега светли, просторни, пълни с радост и слънче работни помещения?

Чисто и спретнато е в печатницата. Може само да се види, че работниците живеят при отлични социално-битови условия. Паркетът на пода е добре излян, стените са облицовани. Светят на слънцето чистите стъкла на големите прозорци. По стените — високохудожествени лозунги, дело на другаря Величко Иванов. Във всяко отделение има табла за хода на деветосептемвриското съревнование. Малцина могат да се похвалят с така добре изработена седмична програма, чието изпълнение всекидневно се осъществява. Четем:

Сутрин — утринна гимнастика.
Обед — четене в „Н. младеж“ и „Труд“
Вечер — физкультура

Сутрин — утринна гимнастика.
Вечер — парт. — к-т заседание, младежко събрание

На специална черна дъска се поставя в-к „Работническо дело“.

От кройничото отделение, където се дава форма на работната, по хубава мраморна стълба, се отзоваваме в наборното отделение. — едно от най-важните отделения. Тук става набирателно на формуляри, дневници и списания. Тук се набират и нашият вестник. В широкото

голямо помещение се намират касите с букви. На стената голям лозунг: „Да живее СССР — опора на мира и независимостта на народите“. Черни са ръцете на словослагателите, но чисти, като окъпани от пролетен дъжд са техните души. Тук работят стари квалифицирани работници. Ето бай Атанас — началник на отделението — работник в предприятието от 33 години. Младо сърце тупти в неговите гърди. Възрастта и времето не са оказали влияние на игривите сини очи. Той е добър приятел на младите, учи ги, помага им.

В отделението е бригадата „В. Коларов“ с изпълнение на нормата 131 процента. Отговорник е др. Петър Тонев — председател на местния комитет на ДСНМ. Младешките от групата — първенци в първомайското съревнование твърдо са решили да спечелят съревнованието в чест на 9 септември.

Спираме при др. Величко Иванов. Съвсем обикновен човек. Мълчаливо и упорито работи той над своята работа. Говори тихо и по своему срамежливо. Неговата мечта е да стане художник. Предприятието ще му помогне. Благодарение на него много пъти стеновещниците на дружеството са излизали първенци. Всичкото си свободно

време той отделя за рисуване. Упорито ще се борят работниците от наборното отделение за спечелване на победата. Техният лозунг е: „Качество, икономия, намаляване себестойността“.

В книговезното отделение се срещаме с др. Янко Наков, работник от двадесет години, безпартиен, но предан другар. Запитан за работата му по съревнованието той каза:

— Основна задача е да повишим нашето производство и качествено да го подобрим. Аз съм поел лично обещание и трябва да го изпълня. Лозунг на него и цялата бригада в отделението е: „Презсървнованието да изпълним петилетката за четири години“.

Без да го питахме каза:

— Намясто директор имаме. Разбира нуждите на работниците. Нали и той е бил работник. Ние го уважаваме още повече защото между него и нас няма разлика.

С всички и другарката Латинка Стоянова работи за мира. По високо производство — удар срещу врага и войната! Тя не иска война, не иска нейната единствена и скъпа рожба да бъде жертва на войната. Тя е майка и се бори против войната за щастието на своето дете и неговите другарчета

Разглеждаме и другите отделения. Не можем да си отидем, без да видим клуба. Тук работниците по време на почивка и след работа могат да прочат нещо, да послушат радио и да спечелят някоя партия на шах.

Имат, прекрасни условия имат работниците от печатницата. Тяхната работа трябва да бъде образец на съзнателно изпълнен дълг към социалистическата ни Родина, против войната и нейните подпалвачи.

Изпълнението и преизпълнението на плана ще осигури пълнен разцвет на нашата икономика, по-бързото построяване на новия слънчев живот.

„Който не иска да бъде наковалня — трябва да бъде чук“

Татяна Кюлева

Чествуване на 6 август от транспортните работници

На 6 т. м. транспортните работници и служители при гара Коларовград отпразнуваха по най-тържествен начин своя първи републикански празник — 6 август. Гарата бе тържествено украсена със знамена и портрети. Във всички отделения и служби се четат мобилизиращи лозунги.

В осем часа и половина от площада пред гарата, със знамена, портрети и плакати потегли внушителна манифестация за братската могила. Между носените плакати се четат лозунгите: „Да живее първия ре-

публикански празник на железничарите“, „Да осигурим бърз и сигурен транспорт“, „Да живе- вее лагера на мира начело с другаря Сталин“, „Слава на победоносните войски на народната република Корея“ и др.

На братската могила бе положен венец. Кратко слово произнесе партийния секретар на възловия комитет др. Владимир Христов. След това бе положен венец и пред паметника-костница на Съветската армия — освободителка.

Манифестацията завърши пред гарата, където бяха раз-

дадени наградите на ударниците през съревнованието. Наградени бяха машинистите Ростислав Сладков и Вичо Вичев, огнрар Господин Спасов, ръководител движение Хр. Падолски, стрелочника Горчо Иванов, който е подържал най-образцовата стрелка в гарата, Христо Калчев — ръководител търговска служба и Станко Иванов — преносвач.

Двамата машинисти дадоха обещание за 1 месец да извозят по 1000 тона наднормен товар. След това в салона на гарата се състоя тържествено събрание, където др.

Вичо Вичев, тежкотоначник изнесе доклад за постиженията в чест на първия празник.

Накрая бяха гласувани телеграми до Министерския съвет, ЦК на БКП и министъра на транспорта др. Георги Чанков, в които транспортните работници от гара Коларовград дават обещание да затвърдят постигнатите резултати, които да останат постоянна метод в работата. Непосредствено след празника всички да се включат в 9-то септемвриското съревнование за постигане на нови постижения.

СЕМЕЙСТВОТО НА КОЛХОЗНИКА ПЕТЪР РУБАН

Г. ПАХОМОВ

В неделя, когато цялото семейство на Петър Гордеевич Рубан беше в къщи, раздава- чът донесе с вестниците и писмо. То беше с пощенски щем- пел от Сталинград.

— От Наталия е — с възне- ние възкликна Елисавета Петровна.

— Разбира се, че е от нея. Отдавна не е писала, уморихме се да чакаме, — каза Петър Гордеевич, отвърнайки плък.

Писмото, отворения беше от голямата дъщеря Наталия, която живееше в Сталинград. В 1946 година, след като свърши седемгодишното училище в родното си село Роган — Харковска област, тя, заедно с другари — комсомолци, отпътува да въ- становява Сталинград. Бащата изпрати Наталия до мястото. Той видя там хиляди такива като неговата Наташа, млади хора, събрали се тук от всички страни — от Ленинград, Киев, Горки, Тула, от Сибир, Урал и Волга. Като нареди дъщеря си, Петър Рубан се върна в къщи.

Наталия често пишеше. През есента на същата година тя постъпи в строителния техникум. Три години учи момичето с държавна стипендия и при- доби специалност майстор — строител. Тя пишеше възтор- жени писма за своята нова ра- бота, за другарите си по труд. В писмото, което се получи днес, тя пишеше, че обича и е обичана от един младеж (в пи- смото имаше снимка на млад

човек — Васил Рожков, стругар от сталинградския тракторен за- вод) и в заключение искаше от баща си и майка си позволение да се омъжи.

В семейството дълго обсъж- даха това събитие. Родителите решиха да дадат съгласието си за брака и молеха младите не- пременно да дойдат на гости в Роган. С телеграма за това, бащата изпрати на дъщеря си 3,000 рубли, за да се обзаведе на първо време.

Неочаквано след една седми- ца Наташа пристигна сама в Роган.

— За една седмица се измо- лихте, — говореше тя, целувайки родителите си. Трябваше да се ушие едно-друго за сватбата, а през лятото ще дойдем със съ- пруга да ви гостуваме.

Повече от четири години На- таша не беше идвала в родното си село и, според думите й, беше поразена от промените, които бяха станали в него през това време. Макар и да знаеше от писмата, че родителите й са си построили нов дом, съвсем намаше представя как изглежда- то. И сега тя с интерес раз- глеждаше всяка стая и новата обстановка, придобита в нейно отсъствие: шкаф с огледала, бюфет, гардероб, етажерка с книги. Много и хареса много- ламповото радио.

— Мамо, Хряпини си постро- ил също такава къща като вашата, с железен покрив, — каза Наташа, като разглеждаше

през прозореца къщата на съ- седите.

— Ти се поразходи, дъще, из- селото, та да видиш. Навсякъде народът започна да строи, нали колхозът има сега свой тухлен завод.

Елисавета Петровна, без да бърза, разказваше на дъщеря си за домашните работи, за колхоза.

— Ти помниш ли как баща ти след като се върна от фронта, все се оплакваше от краката си? И работата в склада не му беше пристъпна. Колхозът го изпраща два пъти на своя сметка на кални бани в Цялтуго в Кавказ и сега той е съвсем здрав. Не се оплаква вече. И на работа се залови, каквато му е по вкуса: майстор в елек- тромаслобойната. Изкара спе- циални курсове в Харков. В къ- щия, когато е свободен, работи в градината — нови сортове ябълки изведна, изписа си книжки, съветва се с агронома.

Майката помълча. После за- почна да разказва за дъщеря си Шура.

— Миналата година се про- слави по цяла Украйна. Заедно със своето звено получи 45,000 кгр. зеле от 90 декара. Такъв урожай и старците не помнят. И тя се учи в Харков в курсо- вете за зеноводки на зелен- чукови бригади, а сега се учи в други. И в комсомола е. Спо- собно момиче.

— А аз, както по рано, съм телчарка във фермата, — гово- реше Елисавета Петровна за се- бе си. Само че във фермата сега всичко е по новому. По- строихме просторни тухлени по-

мещения. В оборите има авто- матични поилки. Доставянето на вода и приготвянето на храна е механизирано, вода се изкачва с електрически помпи. Отглеждаме породисти телета от нашата сива украинска по- рода.

— Електричеството в колхоза е голяма сила — присъедини се в разговора Петър Гордеевич. От него и дойде обновлението.

Където погледнеш сега — мел- ницата, ковачницата, маслобой- ната, сушилната, дърворезачи- цата и радиовъзела — все с електрическа енергия работят. По-рано, когато посчитахме зърнените храни, десетки хора от сутрин до вечер въртяха тежкото колело, а сега елек- тромоторът смени хората. Елек- тричеството вършачка даде въз- можност колхозът да освободи трактора и двама трактористи. Както ни съобщих в отчетния доклад председателят на кол- хоза, миналата година само в едно селско-стопанско произ- водство, чрез прилагането на електроенергия, са икономисани почти 6,000 трудовни и повече от 70 хиляди рубли пари. На- шият колхоз крепне благода- рение на електричеството и ма- шините и неговите доходи се повишават, а заедно с колхоза богатеят и ние.

— А какво препечелихте ми- налата година? — заинтересува се Наташа.

— Добре препечелихме, — от- говори бащата. Той взе смет- ката, извади записната си книжка и почна да пресмята: 8,356 рубли в пари, 2,653 кг. зърнени храни, 206 кгр. ябълки 76 кгр. растително масло, храна

за добитъка за цялата зима и почти 3,276 кгр. зеленчук. Ре- шихме с майка ти тази година да не сеем зеленчук в гради- ната при двора. Но това не е всичко. Скоро майка ти получи като премия за опазване на младите животни и за хубава работа във фермата половин- годишна телца, тъй че, като погледнеш, след една година в двора си ще имаме две крави. С една дума, живеем в пълно довольство. Скоро нашият кол- хоз ни отпусна кола, та ходих- ме в града да продаваме изли- шещите ябълки, картофи и зеле. А на връщане си купихме от Харков нови неща. Ето майка ти ще ти ги покаже.

Майката отвори сандъка и показа на дъщеря си покупки- те: три парчета плат за зимно палто, вълнен плат за женско облекло, рокли за по-малките дъщери — ученичките Зина и Валя, пантофики и др. обувки.

— Сега в магазините се по- явиха много хубави стоки — казва бащата — пък и цените им зна- чително спаднаха. В нашия селски кооперативен магазин имаше повече от двадесет шев- ни машини, всичките ги изку- пиха. Богат е народът на село.

Вечерта Наташа и сестра й Шура обиколиха цялото село. Училище му, застроено с нови къщи, изглеждаха подмладени и нагиздени. Нови стълбове се издигаха по тях, а под рамките на прозорците, като двойки гълъби, се виждаха бели пор- целанови електроизолатори. Електричеството здраво беше навлязло в бита на колхоз- ниците.

Сестрите постояха в новото

на работа с новия „ЗИС“. Като негов помощник започна рабо- та двадесетгодишния Вълчо Сла- вов от близкото село Менги- шево. На него Аврам често го- вори: „Вълчо, внимавай, повече неща гледай да научиш, че ка- то отслужил войнишки си дълг, да излезеш правоспосо- бен шофьор водач на автома- шина. Ясно, нали?“

Особено напрегната е тяхна- та работа сега, в дните на при- биране реколтата. Колко много работа свършиха те през тези дни. Когато в стопанството при- стигна смяната на младежката полевъдна бригада „Арс Ов- чаров“, километража на него- вия камион показваше 2,880 километра. От тогава досега се изминаха много дни. Сега той достигна 8,700 километра. С ка- миона извозиха и сеното от ливадите на стопанството, раз- насяха и гориво на трактори- стите, помагача и в извозване- то на снопите от далечните блокове до хармана.

Но най-важната задача, която предстояше след това на два- мата шофьори, членовете на ДСНМ, бе да организират не- прекъснатото бързо извозване на храните от хармана до скла- довете. И те се зеха с изпъл- нението на важната задача. Ав- рам Тодоров реши да не жали сили, да работи непрекъснато, докато храните бъдат прибра- ни до зрънце в складовите.

... Слънцето току що е изгряло, а машината на Аврам се приближава на хармана в Менгешевски блок. Персона- лът, който обслужва двете вър- шачки, го посреща. Групата, която товари и разтоварва хра-

ните, започва работа. През то- ва време се приближават два- ма от машинистите.

— Колко рейса ще направя днес? — пита един от тях. — Колко ли? Зависи от тях които се занимават с разтовар- ването. Но днес сме решили да работим до късно. Не трябва да се изпусна хубавото време. Нали старите хора разправят, че само един ден от сегашните храни цялата година.

Колата е готова за път. Го- лемите чували с едрозърнеста пшеница са натоварени. Аврам се усмихва към помощника си: — Какво, готови ли сме? — Готови, бате Аврам — от- говаря бързо Вълчо.

След малко моторът забръм- чаваша и камионът се люшва ле- ко напред. ... Прашният сел- ски колхоз криволича между нивите. 24-годишният шофьор говори:

— Моето желание е да стана стохиландик. И вярвам, че ще успея. ... Та аз с моята „газка“ преди пропътувах 93,000 кило- метра без основен ремонт. ...

Новичкият „ЗИС“ излезе на голямото шосе и пое към при- емателния пункт. Автомашина- та засили ход.

... След първия курс след- ваха други.

Машината стремително се движеше по пътя към складо- вите. Аврам Тодоров я водеше по трудния но славен път, към стоте хиляди километра. ...

ДЗС „Врани кон“ — Герло- вски район, Омуртагска околия

СТ. СИМЕОНОВ

Масовизацията на ТКЗС

В ПОПОВСКА ОКОЛИЯ 12 СЕЛА СЕ КООПЕРИРАТ СТО НА СТО

От една седмица в Поповска околия се извършва масовиза- цията на ТКЗС. Частните земе- делски стопани, виждайки че ТКЗС реализират големи до- бици от тазгодишната реколта, благодарение прилагането на редица агротехнически меро- приятия и добрата организация на работата, масово и с голям ентузиазъм навлизат в трудо- вите стопанства.

До това момент в 12 села на околията земеделските стопани сто на сто са подали заявле- ния за членство. Така напри- мер в с. Кардам над 600 земе- делски стопани, с 18,000 дек. обработваема земя са подали заявления, за да бъдат приети за кооператори; в с. Ломци 453 стопани с 18,500 дек. земя; с. Помощица — 210 стопани с 8,500 дек. земя, с. Садина — 775 стопани с около 30,000 дек. земя.

В с. Кардам масовизацията се извърши в изключително кратък срок. Само за 3 дни — от 9 до 11 август в стопанския съвет на ТКЗС постъпиха 600 заявления. Главна причина за

това бе добрата организация на работата по прибиране на ре- колтата в ТКЗС и получените високи добиви. Докато коопе- раторите пожънаха само за 15 дни и веднага след това извър- шиха вършитбата и отчетоха държавните доставки, частните стопани значително изостанаха в прибирането на реколтата и отчитането на доставките. До- като ТКЗС получи средно по 144 кгр. пшеница от 700 дек. площ, частните стопани по- лучиха до 70 кгр. от декар.

Три години наред коопе- раторите от с. Ломци бият част- ните стопани с високи добиви. И тази година те получиха по 40 кгр. пшеница на декар в по- вече от частните стопани. Въ- преки силната кулашка агита- ция против ТКЗС, партийната организация в селото и ръко- водството на стопанството про- веждаха организирани разясни- телна работа между частните стопани в резултат на което почти всички стопани в селото подадоха заявления за членство.

Попово Г. Константинов

Младежки трудов ден

в чест на мира

ЗЛАТАР, Преславско. В чест на втория конгрес на привър- жениците на мира младежите и девойките от селото организи- раха на 13 т. м. масов трудов ден за построяването на един мост, прочистване на водопро- вода на една чешма, прочистване на младежкия клуб и чи- талището. В трудовия ден взе- ха участие 72 члена на ДСНМ, а също и неорганизиранни мла- дежи. Проявиха се другарите Н. Милев, Хр. Проданов, Г. Стоев, Ат. Стоянова и групата с отговорник Кирил Иванов.

И. Г. Мечков

Кооператори от ТКЗС, членове на мла- дежки звена изпращай- те до редакцията ста- тии, дописки и снимки за получени високи до- бииви, за подготовката на есенната септба и съревнованието в чест на 9 септември.

Минавайки край изящно укра- сената колхозна дъска, на ко- ято записваха имената на отли- чилите се, Шура бегло прочете сред имената на най-добрите хора от колхоза имената на майка си и сестра си, и сърцето й се изпълни с гордост.

Късно вечерта на вечерята в къщи се събра цялото семей- ство. На масата имаше баница, печена патица, туршии, плодове, сладко и превъзходно вино, приготвено от Петър Гордеевич от собствените вишни.

Разговорът отново се водеше около предстоящото омъжаване на дъщерята.

— Значи, реши, дъще, да се омъжиш, — говореше на На- таша баща й. Е, какво пък, ра- ботата не е лоша. Живейте дружно и съгласно. Бъдете щастливи и не забравяйте и нас старите.

Бащата нежно погледна по- младата си дъщеря Шура.

— Ето и тя се готви да за- минава. Намислила е да се учи за агроном. Много чете книги на Ленин, Сталин, Мицурин, Ли- сенко. То се вижда, че я из- пратим тази есен в Харков, в института, нека се учи. Сега такава е времето, че без уче- ние няма накъде. Зина и Валя са още малки, в първоначалното училище ходят, а вече говорят учителски ще станем. Ние с майка ти не сме млади, и пак без книги не можем.

... Радиовълните донесоха от Москва биенето на часовниците на Кремъл, а Рубанови все още седяха на семейната трапеза и строеха плановите на живота, пълнен с хубави и радостни събития.

Коларовградската окръжна организация на ДСНМ преодолява изоставането в подготовката на новата съюзно-учебна година

Проведените пленуми на Окръжния и Околийски комитети на ДСНМ и околийските съветници с председатели и просветниците на МК-ти, макар и със закъснение обсъдиха сериозно въпроса за подготовката на новата съюзно-учебна година, изхождайки от опита на първата.

В докладите, изнесени по този въпрос, ясно бяха подчертани слабостите допуснати в работата през миналата година.

При отпочването на първата съюзно-учебна година бе недосятачна предварителната организационно-разяснителна работа по места. Не се извърши добър щателен подбор на пропагандистите.

На едни им липсваше достатъчна политическа подготовка, на други им предстоеше да заминават в казармата, а в някои села на Н. Пазарска околия — Ст. Михайловски и Н. Козлево за пропагандисти в началото са били подбрани изключени младежи — врагове на нашия союз.

Поради недобор първоначален подбор на пропагандистите доста от тях, преминали през подготовителните курсове, не бяха използвани за ръководители. Такива случаи имаше в Поповска и в другите околии на окръга. Поради недостатъчната разяснителна работа от страна на ОК-ти на ДСНМ по различните форми на политическа просвета и тяхното значение, МК-ти на ДСНМ и активна не можаха да подпомогнат младежите правилно да се ориентират, да се включат в оная форма на политическа просвета в зависимост от тяхната политическа подготовка.

В резултат на това в някои села от окръга имаше безразборно записване без оглед възможностите на младежите.

Всички тия слабости по предварителната подготовка на първата съюзно-учебна година,

а и слабостите в процеса на нейното провеждане бяха отчетени от Окр. и ОК-ти на ДСНМ в края на съюзно-учебната година, но се закъсня с вземане мерки от страна на Окр. к-т на ДСНМ за тяхното преодоляване сега при подготовката на новата съюзно-учебна година.

Фактически подготовителната работа отпочна с провеждането на пленума на Окр. и ОК-ти на ДСНМ и съвещанията, които приключиха до 12 т. м. През пленумите само в Преславска, Н. Пазарска и Омуртагска околии се работеше и то недосятачно по този въпрос. В Преславска околия, с изключение на турските два, във всички останали бяха проведени събрания за разглеждане доклада на др. В. Червенков пред третата партийна конференция. На тия събрания се постави въпроса за съюзно-учебната година, а в с. Иваново и Сущина, Преславско на събрания са утвърдени пропагандистите, формите и участниците в тях. Тук МК и активна предварително са указали помощ чрез лични срещи и беседи на всеки младеж да се включи в оная форма на политическа просвета според неговите сили и възможности. В с. Хърсово — Н. Пазарско, където двото брой 60 члена попита всички членове на ДСНМ са включени в една от формите на политическа просвета. Тук се работят две читателски групи, 1 кръжок и 1 полит. школа.

Във отформите до сега са останали само 4 души. Ръководителите на различните видове форми на политическа просвета са утвърдени от партийното бюро на първичната организация. ОК на ДСНМ Омуртаг най-рано изработи план за подготовката на новата съюзно-учебна година. ОК-ти на ДСНМ в Коларовград, Попово и търговищките обаче, не бяха предприели почти никакви мерки преди пленума на Окр. к-т.

След провеждането на пленумите и окол. съвещания работата по подготовката се значително подобрява, благодарение на добрата помощ на Партията, помощта и контрола в работата на ОК-ти от страна на Окр. к-т на ДСНМ. От 766 пропагандисти, необходими за окръга 235 са утвърдени от ОК-ти на ДСНМ, останалите ще се утвърдят до 17 т. м. Над 30 от тях ще преминат през окръжния партийен курс за подготовка ръководители на кръжоци по ВКП (б) и БКП от 16 т. м. Усилено се подготвят и курсовете при ОК-ти на ДСНМ, които ще отпочнат от 20 т. м., за подготовката на ръководителите на кръжоците по устава и конституцията, по биографията на Сталин и Димитров. В тясна връзка и помощ от Партията, ОК-ти на ДСНМ осигуряват лектори, помещения и храна за курсистите.

През партийните курсове по околии за подготовка ръководители на полит. школи ще преминат 42 младежи до края на м. август.

Сериозно изоставя работата в турските два на Омуртагска и Търговищката околии, за които бюрото на Окр. к-т взе допълнителни мерки — между 20 и 25 т. м. ще се проведат специални съвещания с турските два в тия околии. От 16 август членовете на Окр. к-т излизат по околии за казане помощ в ускоряване подготовката по съюзно-учебната година. Два пъти в седмицата ОК-ти на ДСНМ съобщават в Окр. к-т на ДСНМ за хода на работата и трудностите които срещат във връзка с подготовката на новата съюзно-учебна година. Всичко това спомага за по-бързото преодоляване изоставането на окръжната организация по подготовката на новата съюзно-учебна година.

З. Косева

Да се включим в подготовката на новата учебна година

Комунистическата партия и нашата народна власт полагат особено големи грижи за обучението и възпитанието на децата в нашата страна. Изразходват се много средства за образователното дело у нас. Подготвят се нови преподаватели, откриват се нови училища и пр. Вратите на науката и просветата са отворени за всички деца на трудещите се в нашата страна.

Ние, членовете на ДСНМ, ще оправдаем тези големи грижи на Партията и правителството и ще се покажем достойни за тях след като добре подготвим новата учебна година и положим всички усилия за премахване на слабостите, допуснати през миналата учебна година.

ДСНМ ще трябва да влезе във връзка с местните народни съвети и директорите на училищата, за да проведат трудо-

литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-

литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-

литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-

литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-литата, за да проведат трудо-

Държавният народен театър в Коларовград откри новия сезон

ВЪПРОС: Има ли промяна в състава на театъра?

ОТГОВОР: Съставът е обновен в по-голямата си част. В него участвуват артисти от народните театри в Бургас, Плевен, Враца, Хасково. В състава влизат известни на цялата наша публика артисти, като др. Цвета Иванова, Кирил Донева, Катя Кожухарова и др.

ВЪПРОС: Какъв е репертуарът на театъра за първото тримесечие?

ОТГОВОР: През първото тримесечие ще бъдат поставени пиесите „Разузнаване“ от Лозан Стрелков, „Московски характер“ — Софрониев, „Искам да се върна у дома“ — С. Михалков и „Женитба“ — Гогол.

Дирекцията си поставя за цел да проведе един репертуарен план, който да задоволи културните нужди на населението в Коларовградски окръг. Артистите започват своята работа с голямо въодушевление, с желание да издигнат авторитета на народния театър в Коларовград.

ВЪПРОС: Какво се подготвя за откриването на сезона?

ОТГОВОР: „Разузнаване“ от Л. Стрелков. Постановка на режисьора Цвета Иванова.

ВЪПРОС: Предвидени ли са някакви извънпрограми излизания?

ОТГОВОР: Театърът ще вземе най-активно участие в всички културни и масови акции



др. АНАНИ АНЕВ

даде следните отговори:

Овладейвайки техниката-укрепваме мира



На снимката септемврийчетата — радиолюбители с отговорник Ат. Георгиев в час по практически занимания. лен труд. Септемврийчетата се запознават със статично електричество; направиха елементи, акумулатори; изучават морзовата азбука и провеждат часо-

със специални програми, като съгласува своята работа с партийната и правителствената политика.

ВЪПРОС: Каква помощ можете да окажете на самодейните колективи?

ОТГОВОР: Да се посочи репертуарен план, изпълним и възможен по техните сили. Нашите артисти могат да помогнат за художественото оформяване на пиесите.

ВЪПРОС: Какви трудности срещате в работата си?

ОТГОВОР: Основна трудност, която среща театъра при осъществяване на своите задачи, това е липсата на собствен салон. Липсата на технически съоръжения за сцената, гардеробна, домашни и канцелария извънредно много затруднява нашата работа.

Въпреки тия трудности, артистите не се смущават и ползват усилия, за да могат да задоволят културните нужди на високата коларовградска публика. Театърът ще конструира разширен художествен съвет с участието на представители на всички културни учреждения в града. Ще се уреждат и публични обсъждания на всяка пиеса, където артистите ще могат да чуят непосредственото впечатление и мнение на своята публика и критичната оценка на техните постижения.

Тържествено събрание в чест на II конгрес на МСС

На 26 т. м. в салона на кино-театър „Георги Димитров“ се състоя тържествено, уредено от околийския и градски комитети на ДСНМ, Големият салон бе празнично украсен с червени знамена, портретите на Сталин и Червенков и бюста на Георги Димитров. Събранието бе открито от др. Методи Георгиев, оргсекретар на ОК на ДСНМ. След кратка литературно-музикална програма думата бе дадена на др. Герчо Вичев, студент в СССР, който изнесе доклад за втория конгрес на Международния студентски съюз и борбите на свободолобното международно студентство. В своя доклад др. Герчо Вичев подчерта, че навсякъде студентството, начело със съветските студенти е в първите редици на прогресивното човечество — не напразно капиталистическите правителства се хвалят, че са намалили броя на следващите. Др. Вичев из-

тъкна, че II конгрес на МСС се свика в обстановката на отчаяните опити на англо-американските империалисти да подпалят нова световна война. С бурни аплодисменти събранието гласува приветствени телеграми до конгреса в Прага и Съюза на корейската младеж в Пхенян. Накрая тържеството завърши с концерт, изпълняван от нашите съграждани — студенти в музикалната академия.

тъкна, че II конгрес на МСС се свика в обстановката на отчаяните опити на англо-американските империалисти да подпалят нова световна война. С бурни аплодисменти събранието гласува приветствени телеграми до конгреса в Прага и Съюза на корейската младеж в Пхенян. Накрая тържеството завърши с концерт, изпълняван от нашите съграждани — студенти в музикалната академия.

ФЕЙЛЕТОН

ИМА ЛИ СРЕД ТУРЦИТЕ КУЛАЦИ?

Интервю с двама бедняци — делиорманци

Задачата, ни драги читатели беше трудна. Трябваше да намерим сред турците кулаци. След като прерошихме всички исторически материали от Мохамедовия коран до весник „Иени-Бъшк“, констатирахме, че такива земни същества не е имало. Също потвърждаваха и достопочитните чалмалии ръководители от Дели-ормана. Все пак решиме да си опитаме щастието и ние. Един горещ августовски обед влязохме в турското село К. в сърцето на Дели-ормана.

Влязохме в едно малко помещението, което се оказа пълномощничество, училище, читалище и клуб на всички масови и политически организации. Не вярвайки твърде в класовия ний на местните ръководители ние най-напред попитахме кой е най-бедният турчин в селото. „Е, че бедни има много“ — каза пълномощникът на селствата, чейши си братата. „На края на селото има двама близкаци Хасан и Хюсеин, които до скоро бяха говедарите на селото“.

На края на селото в една схлупена къщурка сварили двамата близкаци. Те току що се бяха върнали от работа. По оцапаните им сини комбинезони разбрахме, че са миньори в близки каолинови мини. След като с всички опростени

средства на личната агитация обяснихме на двамата братя техниката на класовата борба в село, ние им поставихме ребром въпроса: Има ли в селото кулаци?

Двамата братя първо уплашено се спогледаха, след това Хасан стана и добре затвори пътната врата, а Хюсеин, след като му се захлехме, че разговортът ни между нас ще си остане, ни разказа за ужас и срам на Мохамедовия коран и „Иени-Бъшк“ следното:

„Било то някога преди много години... преди 9 септември. Живеех в нашето село двама аги, единият Йонуз, а другият Мюмюн ага. И двамата бяха благочестиви и кротки люде. На времето дори на хаджи-лък са ходили и сега ги наричат хаджиите. Добре си живееше Йонуз ага в долната махала. Къщата му заградена с висок стобор се намираще край шосето. На въгъла беше единствената в селото негова бакалница. До нея широка окая за гости. Точно срещу оаята по някакво „случайно“ съвпадение се намираще кметското наместванство. Да кажем дойде кмета или някой акцизник. Различават се караулите, подреждат оаята, а Йонуз ага бързо нарежда да заколят кокошка и опекат баница. А вечерта в оаята край оджак

сърбайки горещо кафе Йонуз ага и гостите на дълго разговарят как хубаво е наредил Аллах живота на земята, колко е приятно човек да има такива гости и пр. Разбира се на другия ден нисите с тютюна на агата не се преброяват точно и неговия добитък ходи свободно из младите сечища. А туй наряди и други задължения опазил го Аллах! Нима добрите приятели ще допуснат домакина да се обиди. Туй сладко и тихо като шадраваните на рая течеше животът на агата. Стоеше си той в дюкянчето сгънал крака върху овича кожу, дърпаше чибук и продаваше стока си на сиромашията. Често неговото милостиво хаджишко сърце се смилваше над някой сиромаш и му даваше гад на вересия с обещание да го върне с работата по късно. Зимно време неговата врата беше винаги отворена за сиромасите. Кое кринка царевича, кое въже класе помагаше той на сиромашията, а те двойно и тройно му го връщаха през лятото.

Не по-зле живееше на горния край на селото Мюмюн ага. Той имаше 200 декари ниви, голям двор пълен с добитък, почит и уважение в селото и от управниците. Мюмюн ага за разлика от своя събрат от долната махала твърде не обичаше земните съблазни. Вместо дюкянчето той построил двора си хубава джамия и отдал се на пост и молитва пронасяваше невяжата маса в това, колко велик е Аллах и колко справедливо е построил той живота на земята. А поня-

кога отчаян от глада и задължения сиромаш проплакваше и негодуваше. Хаджиият със строг и поучителен тон му напомняше, че земният живот е кратък и не траен, а рая Аллах е определил за кротките и бедни свои раби. Туй бяха си разпределили ролите двамата аги. Единият заробваше сиромашта, уреждаше „работата“ с управниците, а другия даваше духовна храна на отчаяните, обещавайки много пилат на оная свят.

Цяло лято по техните многобройни ниви работеше беднотата, а те седнали под беднотата орехови сенки се моляха на Аллах и му благодаряха за хубавия живот.

Дойде 9 септември. Сега ще си помислите кой знай какви революционни събития са станали в селото. Нищо подобно. Верно, отначало двамата аги се силно изплашиха и няколко дни наред не си показваха носове, но скоро се разбра, че работата не е толкова опасна. Поуспокоих се положението, старите управници си отидоха, дойдоханови. Макари с боязнь Йонуз ага дори прати сина си да ги покани в оаята. Въобще малката промени станаха в селото. Двамата аги постепенно се приспособиха към новата обстановка. Мюмюн ага прати сина си в Партията, където той скоро стана член на ръководството и по-късно партийен секретар. Йонуз ага прати единия си син в дружбата, а другия в РМС. Занизаха се дните. Йонуз ага пак стоеше в своята бакалница, дърпаше си чибук,

даваше вересии, събираше ги през лятото и се мъчеше да любезничи с новите управници. Мюмюн ага с още по-голямо усърдие се отдаде на пост и молитва и често говореше пред слушателите си за ужасите на второто пришествие, което неминуемо и скоро ще дойде. Но все пак двамата аги не бяха много спокойни, живееха с някаква постоянна тревога и лоши предчувствия, често се събираха, оплакваха миналото и си споделяха мнението, че това външно затихне не е на добро. Когато през 1945 година в изборите опозицията излезе с отделна листа нашите аги кой знае по какъв начин разбраха, че именно тя е изпратената от Аллах спасител. Без събрание, без митинги за една само нощ те посветиха населението, че волята на Аллах е да гласуват с бялата бюлетина. Вечерта, когато се прочетоха бюлетините, те с радост узнаха, че са пълни победители. Все пак властта не падна, но двамата аги се почувстваха много гузни за своите дела. За това в другите избори на 15 май и 18 декември решиха да се реабилитират. Както знаете в нашето село в изборите нямаше нито една бюлетина против. Изборите ги вземахме 100%.

Както ви казах в селото след 9 септември сложна друг мисел, един кротък и добър човек. Какво стана, за няколко месеца опростиха човека и крадец и женкар го изкараха. Избрахме нов кметски — кого мислите, сина на Йонуз ага,

младия Йонуз, зер бил по-учен. Зауправлява Йонуз в селото, но почнаха да идват сеитбени планове, доставки и други главоболия. След като провали няколко акции по ред изгониха го. На мястото му сложихме друг — Руфат един беден селянин, но оказа се, че той е техен човек. В тия лягаше, в тия ставаше. Писмата от общината се четяха в оаята на Мюмюн ага, нарядите се разпределяха там. Така например миналата година дават на нашето село наряд царевича. Посвещава се Руфат с агите свика селско събрание и обяви: „На селото е възложено наряд, трябва справедливо да го разхвърлим. На всекики на дека се пада по 20 кг. Утре всички да изнесат“.

След него взема думата младия Йонуз и декларира, че наряда според него е справедливо разпределен и той още утре ще го изнесе. На другия ден Мюмюн ага и Йонуз ага първи си изнесоха царевича, единият 800 кг., а другият 440 кг., а ние бедните с по един-два дек. царевича също дадохме кой по 20, кой по 40 кг. Друг случай: миналата година дойде наряда за боб. По същия начин пълномощника Руфат го разпредели на дека и се нахвърли върху бедните да го изнесат. Изпълнението на наряда на боба се протача и най-накрая агите като разбраха, че няма да има намаление, почнаха да изнасят боба. Но тъкмо сутринта когато те заминаха на гарата с колите, дойде писмо, че наряда за боба се намалиха.

Пълномощника на бързо направи сметка, видял, че селото е отчуждено вече, метнал се веднага на един кон и върнал колите на агите от гарата пълни. Така Мюмюн ага и Йонуз ага през цялата зима продаваха царевича и боб. Тая година нещо чувам писма им минала път. Сега имаме нов пълномощник, неграмотен човек, но с кремък ги дера. Гледам оная ден на нашите аги им клюмнали носовите. Той път ги кара да си изпълняват доставките според закона. Разбраха, че вече няма да има кръшкане. Сега пък са запалили, че не им останало нищо. Ако питате мене, в техните скривалища има най-малко 10 годишно жито. И аз разбрах, цялото село вече разбира, че агите се вече свързва, няма да има тая зима какво да продават“.

И Хюсеин завърши: „Ето това е положението в нашето село с тия аги. Вие ги наричат кулаци, а аз ги наричам кръвопийци, защото и моятят кръв са пили някога“.

С това завърши нашето интервю с двама бедняци делиорманци. Прието е във фейлетоните нещата да се преследват, за да излизат по-смешни. Не другари, нашият фейлетон не е пресилен, в него и агите и джамите, и оданите и фокяриите, и всички станали събития са жива наша действителност. Който не вярва да отиде за справка: село Кус, Новопазарско, хаджиите Мюмюн ага и Йонуз ага.

С. Гавазов

ПРИТИСНАТИ ДО СТЕНАТА

На 11 август т. г. нашият печат публикува нотата на българското правителство до турското по повод изследването на турското малцинство в Турция. За ония които отблизо са следили долната демагогия и пропаганда на турската реакция, нотата на нашето правителство е документ от голямо значение.

На първо място с неопровержими факти нотата разобличава намеренията на турската реакция от Анкара с лъжливи и демагогия да разстрои мирния живот на турското население в България и да въве клин в отношенията между българите и турците.

В своята нота българското правителство още един път подкрепя намеренията си да издаде паспорти на всички ония, които желаят да се изселват. Доказателство за това са раздадените 250,000 декларации на желаещите да се изселят и 54,000 паспорти, които останалите паспорти да три месеца ще бъдат готови. А в същото време турските консулства са раздавали само 15,835 входни визи, като за да на останалите само обещаваха Някои от записките се четат: „Виза от 2 години“.

В нотата си нашето правителство поставя тримесечен срок за уреждане документите на досега записаните се. Анкарските управници тоя път здраво са припнели до стеномата: или в тримесецен срок трябва да даде входни визи на 250,000 желаещи да се изселят или да се разобличи само пред турското малцинство като лъжеци. Показвайки природата на ялчювоци и съдейки от изказванията на видни турски управници, можем да смятаме, че турското правителство няма да издаде визи на пожелаелите до сега да се изселят. В такъв случай самото турско малцинство ще разбере, че цялата ялчювошка пропаганда за изселване е била само една провокация към нашата страна и подигравка с тях.

При тая очевидна измама самото турско малцинство трябва с презрение да отхвърли лъжливата пропаганда на ялчювоци и да се отбиде на мирен труд в изпълнение на есенния посевен план и друг селско-стопански работи, за да не се получи като миналата година, когато разна чужди агенти му шепнеха на ухото: „Сейте райко или не сейте, защото до жътвата ще отидете в Турция“.

Всички трудещи се турци трябва да разберат, че от турския им не го гоним, нито пък го изгоним. Истината е само такава, че въпросът за изселването е само една подли изгра на турската реакция, която струва на бедните и средни стопани загубване на имота, излизани разкарвания и главоболия. С. ГАВАЗОВ